

Já sem velká holka!

Tali: No řekla bych, že pánčička to takhle nějak vnímá, když.....

Rumíček: Když co jako?? Ty a velká holka? Tak jako rozměrově určitě, seš spíš jako stodola, než pes, ale jinak? Rozumem to fakt nevodpovídá!

T: Hele frajere, kdybych nebyla velká holka už, tak...

R: Tak co? Tak nechodíš na volno třebaš? No, to by jednak bylo dost smutný, po tolika letech a druhak, kdyby pánčička neměla takovou nervovou soustavu jakou má, tak bys na volno nechodila nikdá, Ty chytrá.

T: Ty smetáku rezatej!!! Kdybych nebyla velká holka, tak by mě dneska ráno nevzala s sebou, když šla vylejt kýbl!

R: A co? Mě fčera večír vzala za tmy, když šla vylejt kýble dva! Za tmy, jo? Páč ví, že se na mě může spolehnout, ponivadž nebudu dělat lotroviny, jak Babinskej nějakej.

T: No ale na mě se taky mohla dneska spolehnout právě přece!! Přišli jsme z venku, vona koukla na hodiny, řekla, že práce neuteče a že to ešče stihneme. Když nebudu dělat krávoviny.

R: No páč si krááááva nebeskááá, říkala tudle.

T: NEDĚLALA SEM KRÁVOVINY!

R: Ooo, psí bože, jakej to sasrak!!! Asi dáme fšici na modleníčko, nebo co?

T: Ne, na modleníčko ne, ale mohnul bys uznat, že sem se vylepčila. Vůbec si mě nemusela fšímat a jen si zalejvat ty kopretiny tam. A pak!! Pak to přišlo!!

R: Nooo, to bude trháak asi nějakej, to sem zvědavej na to rozuzleníčko.

T: Dyk si tam byl!! Musel si to vidět!!

Já sem velká holka!

R: A co jako?? Přiletěli ufoni?

T: NE! Něco mnohem víc, mnohem víc!

R: Už sedim na zadku a stříhám ušima samým napětím, páč já si nějak žádný výjimečnosti nefšimnul teda.

T: Tak ale já sem přece za váma přišla úplně sama, když pánčička dozalejvala. Úplně sama!! Nikdo mě nemusel volat, natož nahánět, ať du domu.

R: Noooo, to je vyloženě světovej sasrak tohleto. To ešče nikdo nikdá nedokázal, a měli by to zapsat do Gvínosovky. A dát to minimálně hned na první stránku, aby to nikdo nemohnul přehlídnout.

T: Ty seš ale takovej věčnej rypák rejpavej. Měli tě pomenovat Rejpal, místo Rumouše!

R: A co se tyjo jako cukáš? Dyk je to pravda? A navíc to nejni vůbec Tvoje zásluha. Páč já sem ešče nezapomněl ty kilometry, co sme v neděli s pánčičkou nachodili na chalupě v dešti, aby ses nám, ty chytrolínko jedna zneuznaná, naučila si nás hlídat. Asi tak trilijoun pokusů, než Ti to dokapalo do mozkovny. Že když si nás nebudeš hlídat zvostaneš venku zavřená na dešti sama. Předpokládám, že bez týhle názorný vokázky, vo čem je být s smečkou, bys rozhodně na tu podestu bez pobídky nevysvištěla. Páč to bys byla dávno někde v kšá, a že se jde domů by tě museli hlasitě informovat. A vono, ne že by se Ti to v makovi udrželo nafurt. Vo tom si dovolim pochybovat.

T: Ty si nedovoluj vůbec nic, vůbec, ale vůbec nic, nebo Ti urvu nohu a prokousnu ucho.

R: Pro pravdu se každej zlobí, co? Ty potrefená huso. Hůůůůsoooooo!! Jehéhééé, hůůůsooo!

T: Tak ale já Tě fakt zmastim, smetáčisko rezatý, provětrám Ti kožich, že Tě to bude mrzet.

R: To víš, že jo, pod' serveme se, jo.

Já sem velká holka!

T: Jo!! A pořádně!! Sečtu Ti všechny ty Tvý přitroublý poznámky na mou adresu, však já Ti ešče vokážu!